

Jarmark

KIWI

č. 191

magazín

prosinec 2022

SLOVO ŘEDITELE

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

Vážené čtenářky a vážení čtenáři,

Letošní 95.školní rok ZŠ Jižní oslavíme první akcí – Vánoční besídkou pro veřejnost 20. 12. a druhý den pro všechny žáky. Sice nás kosí chřipky a další nemoci, ale snad se vše povede v muzikálovém duchu. Aspoň tak, jako se podařil adventní Jarmark. Nyní se shromažďují návrhy, jak využít získané peníze na vylepšení školního prostředí.

Začátkem ledna dostanou na Jarmarku zúčastněné třídy přehledy návrhů a budou hlasovat. 1.stupeň bude hlasovat o částce 41 tisíc Kč. a 2. stupeň o částce 63 tisíc Kč. Všichni Vy z Jižní a jejich příznivci, přeji Vám klidné svátky

a pohodové prázdniny, do nového roku 2023 hodně radosti, minimum starostí a ať máte kolem sebe jen přátelské lidi!

REDAKCE

7. Š – Grisonová Helene; 7. T – Galíková Anežka; 7. U – Hájková Justýna, Kovaříková Iva;
8. O – Bakosová Kristýna; 9. K – Karman Petr, Patrik Čížek, 9. N – Humplíková Berenika,
Kateřina Nývltová

Korektura textů: Mgr. Daniela Kaudersová

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Mrkva (úprava fotek, formát textů a stran, tisk)

OBSAH MAGAZÍNU

SLOVO ŘEDITELE, redakce	2
NA ÚVOD – přání redaktorů	4
AKTUALITY – Vánoční doBORoty, Krabice od bot, soutěž	4–5
ANKETA – jak trávíme čas vánoční	6
ŠKOLNÍ AKCE – Neviditelná výstava, Bratislava	6–13
ROZHOVOR – MasterChef 2022 Vojta Urban s Betty	14–16
CESTOVÁNÍ – Sölden – lyžování na ledovci pro nedočkavé	16–17
KULTURA – Avatar se vrací, Blanka Matragi	18–19
MEZI ŽÁKY – Povídky J. Nerudy, Emil Zátopek práce žáků	19–20

NA ÚVOD

Blíží se nám konec roku a s ním i neodmyslitelné svátky vánoční. Kromě volna, které můžeme trávit v kruhu rodinném, se také těšíme na dárky pod stromečkem, ovšem pouze v případě, že jsme nezlobili.

Za všechny redaktory tohoto školního magazínu bych chtěl všem čtenářům poděkovat za to, že naše příspěvky čtou a magazín jim přináší stále nové zajímavé informace spojené s aktivitami školy, ale také informace v širším pojetí.

Tomáš Mrkva

AKTUALITY

Krabice od bot

Jestli jste letos chtěli udělat radost dětem v dětských domovech, nabízel se například portál s názvem Krabice od bot. Úkol spočíval v tom, že s dětmi nejdete doma krabici od bot, vyberete si dítě, kterému chcete obsah krabice věnovat a následně ji vybavíte drobnými dárky. Poté vše krásně zabalíte a krabici vybavíte ještě štítkem určujícím pohlaví a věk obdarovaného. Pak hurá do nejbližšího sběrného místa.

Benefiční e-shop krabice od bot

Díky této sbírce, která poběží celý rok, můžeme dětem z rodin v nouzi dopřát třeba příměstský tábor, kroužky, školní pomůcky, návštěvu kina nebo třeba zmrzlinový pohár v cukrárně za vysvědčení. Stačí si zakoupit online formou daný výrobek.

Tomáš Mrkva (text + logo)

Vánoční doBORoty

Pojďme se zase sejít před Vánoci a společně pomoci babičkám a dědečkům z domovů důchodců a záchranářům. Přesně takto zní první věta zástupců BORu, kteří tímto způsobem informují o každoroční akci. Jejím účelem je napéct a předat část svého cukroví těm, kteří nemají možnost trávit čas se svými blízkými v době svátků a pochutnat si na těchto tradičních dobrotách.

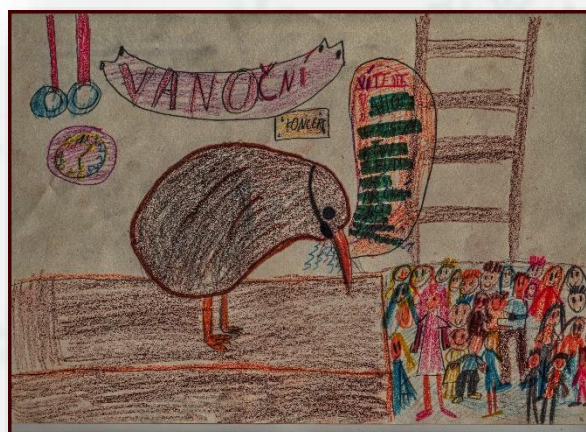
V rámci volitelného předmětu Domácí nauky jsem i letos navrhnul možnost napéct a obdarovat někoho dalšího. Žáci se rádi připojili a společně jsme vytvořili 2 krabice s cukrovím a perníčky. Dne 17. 12. v 15 hodin budou předány společně s přáními do rukou těch, kteří je převezou na daná místa. Věříme, že i naše příspěvky udělají radost potřebným.

Tomáš Mrkva (text + foto)

Soutěž Kiwík moderátorem

V druhém prosincovém týdnu proběhla soutěž o nejpovedenější obrázek Kiwíka. Soutěž byla určena pro žáky prvního až pátého stupně. Celkem jsme od třídních učitelů vybrali dvanáct nádherných obrázků, ze kterých jsme následně vylosovali jeden výkres. Adéla Vernerová ze třídy Čolků je šťastnou výherkyní. děkujeme všem třídám, které se akce zúčastnily.

Iva Kovaříková, 7.U – text (výkres: A. Vernerová, 4. Č)

ANKETA

Vánoční čas

Tento měsíc jsme v rámci ankety z každého ročníku druhého stupně vybraly jednu třídu a některých žáků jsme se zeptaly, jak tráví vánoční čas. Odpovědi, které jsme od nich získali, byly dost podobné. Mezi častou odpověď patřilo pečení cukroví, zdobení stromečku nebo návštěva blízkých. Ve třídách se našli i tací, kteří období svátků a příprav s nimi spojených dají stranou a tento čas tráví v zahraničí.

Kateřina Nývltová, 9. N

ŠKOLNÍ AKCE

Neviditelná výstava – Když tě vedou smysly...

Ve středu 16. 11. jsme s družinou třídy Huculů navštívili Novoměstskou radnici, ve které už několik let probíhá výstava, kde nic nevidíte. Ale pozor! V neviditelné části výstavy jsme s panem průvodcem Ondrou za hodinu stihli navštívit jeden byt, projít se po rušné ulici a tržišti s ovocem a zeleninou, v historické části města jsme (viděli) různé sochy, vydali jsme se i do lesa a hájovny. Neměli jsme zavázané oči ani škrabošky, prostě tam ta tma je jako v pytli. Všechno jsme museli osahat a pozorně naslouchat. Potom jsme se ve viditelné části výstavy seznámili s různými pomůckami a hrami pro nevidomé a naučili jsme se napsat svoje jméno pomocí písma pro nevidomé.

Jak tuto akci vidí některé děti?

Moc se mi tam líbilo. Když vejdete do té místnosti a zavřou se za vámi dveře, tak nic nevidíte. Musíte se držet stěny a poslouchat průvodce. Na neviditelné ulici byl hrozný rámus ale v lese jsme slyšeli potůček i zpěv ptáčků.

Vašík Dudys

Neviditelná výstava je výstava, která nám ukázala svět nevidomých lidí. Moc se mi tam líbilo.

Jáchym Peták

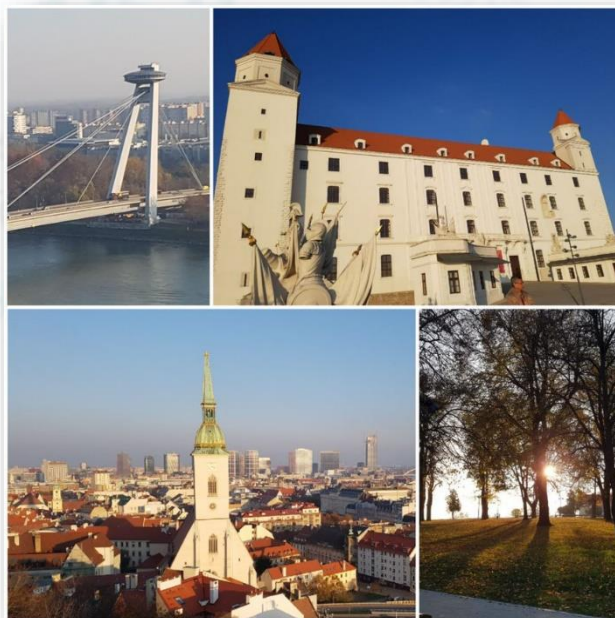

Alena Kubešová – text (vstupenka)

Výlet do Bratislavy

V polovině listopadu jsme byli s paní učitelkou Dudrovou a paní asistentkou Evou Cvrčkovou na jazykovém výjezdu v Bratislavě. Moc jsme se těšili, protože pandemie nám několik výletů a akcí mimo Prahu zrušila.

Výjezdu se zúčastnili především ti, co chodili na volitelnou slovenštinu. V pondělí v sedm hodin ráno jsme vyrazili vlakem z Hlavního nádraží do Bratislavy. Jeli jsme asi pět hodin. Když jsme tam dorazili, autobusem jsme se vydali na Gymnázium Jura Hronca, kde jsme se naobědvali. Odpoledne nás doprovázel jeden z učitelů gymnázia,

a protože byl hezký den vyrazili jsme hned na Bratislavský hrad, odkud byl krásný výhled na město i řeku Dunaj. Cestou na hrad jsme šli kolem Prezidentského paláce, kde sídlí prezidentka SR Zuzana Čaputová a prošli jsme historické uličky starého města.

Po cestě nazpátek jsme si v blízkém obchodním centru koupili večeři a snídani. Spali jsme ve třídě gymnázia a měli jsme jednu místnost na odložení věcí. V úterý jsme se rozdělili na dvě skupiny a každá šla na jednu vyučovací hodinu nějakého předmětu. Jedna šla k prvákům gymnazistům na matematiku a druhá do páté třídy na Slovenský jazyk. V každé skupině někdo

prezentoval prezentaci o naší škole. Potom jsme se sami s učitelkami vydali na procházku, kde jsme se navštívili barokní zahradu Bratislavského hradu a park u Prezidentského paláce. Vrátili jsme se na oběd a po něm jsme šli se stejným učitelem z Gymnázia na procházku kolem Dunaje, prošli pár náměstí, zastavili se u významných památníků a soch. Zase jsme si koupili snídani a večeři po cestě nazpátek do školy. Poslední den ve středu jsme už sami s učitelkami jeli autobusem za Bratislavu na Děvín, který leží u soutoku Moravy a Dunaje. Byl tam nádherný výhled a památník Brána do svobody. Opět jsme se vrátili do školy na oběd a potřetí byl výborný. Pak nás už čekala jen cesta na nádraží. Unavení, ale spokojení jsme se ve středu pozdě večer vrátili vlakem do Prahy.

Musím říct, že lidé byli všude milí a slovenštině jsme hodně rozuměli. Za tři dny v Bratislavě jsme se asi osmkrát svezli autobusem nebo trolejbusem, ale hodně jsme nachodili pěšky a asi byste neuhodli, že to bylo až 42 km. Jako maraton! Ale byl to super maraton.

K. Bakosová, 8. O; B. Štěpánová, 9. L a Andrea Dudrová (text + foto)

Den proměn

Třída Užovek se rozhodla zapojit do školní soutěže, takže vytvořila akci s názvem Den proměn pro 5–9 ročník. Vše začalo tím, že si každá třída vylosovala určité téma, které definovalo outfity, ve kterých pak žáci společně s třídním učitelem měli přijít do školy, třída se společně vyfotila a snímky zaslali ke zhodnocení. Na fotkách můžete vidět některé povedené proměny.

Antonín Kopal, 7. U – text (foto: učitelé nebo žáci daných tříd)

Jarmark 2022

Ve středu 23. listopadu se po dvou letech konal vánoční jarmark (po kovidové nucené přestávce). Nečekali jsme tak velikou návštěvnost, za kterou bychom chtěli poděkovat všem rodinným příslušníkům našich žáků a možná i sousedům ze Spořilova.

Na jarmarku je možné si koupit nebo alespoň prohlédnout různé výrobky, které vytvářejí jednotlivé třídy naší školy při hodinách výtvarné a pracovní

výchovy, nebo někteří donesou DIY z domova. V celé budově školy je pak vánoční atmosféra, třídy jsou vyzdobené a skupinky žáků během dvou hodin prodávají. Vždy je v nabídce i káva a různé dobroty.

Pro žáky 1. – 7. tříd je akce povinná, ostatní ročníky se účastní dobrovolně, ale určitě všichni rádi. Peníze, které se vyberou, se použijí jak na charitativní účely, tak na různá vylepšení školy, taková, která vymyslí a odhlasují sami žáci a také část (10 %) výtěžku jednotlivých tříd jde do jejich fondu. Letošní jarmark se opravdu vydařil a my se již těšíme na další!!!

Justýna Hájková, 7. U (text + foto)

Mikuláš chodí po škole

Akce Mikuláš chodí po škole se konal 5. 12. v pondělí. Navštívili jsme deset tříd – děti v předškolní třídě, a žáky prvních až třetích tříd. Taky jsme navštívili dvě mateřské školky Trenčínská a Jihozápadní. Děti byly šťastné a měly velikou radost z mikulášské nadílky. Roli Mikuláše, andělů nebo čertů se zhostili někteří žáci devátých ročníků, moc jim to slušelo.

Tatána Sadirova – text (foto: T. Sadirova a K. Lehovcová)

Ztroskotání vzducholodi Italia

Dne 23. 11. zhlédli šestáci v Minoru divadelní představení o tom, jak výprava generála Nobileho, které se zúčastnil i český vědec František Běhounek, ztroskotala na ledové kře při návratu ze severního pólu.

Šestáci se nejprve na představení připravili ve škole četbou ukázky z knihy Františka Běhouneka Trosečníci na kře ledové, potom si prostudovali časopisecký text o této události. Poté vyrazili do divadla. Jaké byly jejich dojmy, o to ses vámi podělí zajíci:

Představení bylo hezky udělané, Hned na začátku nám dali deky, aby nám na výpravě na severní pól nebyla zima. Na začátku na sebe cestovatelé křičeli, aby je bylo slyšet přes motor vzducholodi. Za hledištěm byla umístěna kapitánská kabina, ve které seděl lodní technik a kapitán. Představení bylo hezké, ale některé scény byly moc dlouhé.

Mně se líbilo, jak byl divadelní sál zaplněn „mlhou“. Také se mi líbila reálná technika (např. světlice, rádio...).

Mně se líbilo, jaké měli herci oblečení. Někdy jsem se lekla, třeba když vystřelili do vzduchu. Také tam hrál můj oblíbený herec. Fakt jsem se divila, že uměli tolik textu bez chyb.

Mně se moc líbila scéna – jakýsi veliký „obraz“, kde se jednotlivé panely pohybovaly podle děje na jevišti. Stejně jako žáci oceňují herecké výkony. Některé scény by bylo možné zkrátit, protože byly poněkud zdouhavé. Ale milovníci techniky a cestování na pól si to užijí.

Daniela Kaudersová (text + upoutávka)

Vánoční koncert před a po Covidu

Po dvou letech, kdy se koncert z důvodu epidemie nemohl konat, se můžeme opět těšit na Vánoční koncert. Ten proběhne v úterý 20. prosince, druhý den na to bude klasicky

následovat besídka děti dětem. Jako vždy budou vystupovat žáci tříd prvního stupně a samozřejmě také učitelský pěvecký sbor.

Každému takovému koncertu předchází náročné přípravy, mezi které patří například příprava tematických kulis a obrazů, kterými je vyzdobena tělocvična a také opona.

Vánoční koncert se naposledy konal v roce 2019, proto se všichni moc

těšíme na ten letošní.

V předchozích letech koncert provázela témata Vánoční rozvrh školy, konkurz do televizního vysílání nebo ohlédnutí za 90. léty naší školy. Pro tento rok bylo vybráno téma hudebních filmů.

Berenika Humlíková, 9. N – text (foto: Internet, T. Mrkva)

ROZHOVOR

MasterChef Betty Minaříková a Vojta Urban

Vaše záliby jsou velmi spojovány s jídlem. Jak jste se dostal/a k vaření?

Betty: Já měla ráda jídlo už od malička. Jako malá jsem se pletla babičkám pod ruce, když vařily na chalupě. Měla jsem Barbie kuchyňku, takže jsem dělala recepty podle Barbie. Potom jsem začala chodit na různé kurzy vaření, a právě kvůli těm kurzům jsem letěla na dva měsíce do Londýna.

Vojta: Vaření se u mě objevilo v 15 letech, kdy jsem začal řešit svůj jídelníček. Chtěl jsem zhubnout a z toho co se vařilo doma nebo ve škole tak se to úplně nedalo. Tak jsem to vzal do svých

rukou. Začal jsem si jídlo kupovat, a hlavně připravovat s sebou. Takže tam jsem se naučil nějaký ty kuchařské techniky jako udělat maso, uvařit rýži atd.

Máte ještě jiné záliby?

Betty: Miluji sport. Jsem z hodně sportovní rodiny.

Babička, děda a máma jsou všichni tělocvikáři. Sport mě hodně nabíjí a uklidňuje. Baví mě veškerý sport, doposud jsem nenarazila na jediný sport, který by mě nebavil. Nedávno jsem se přidala do dívčího fotbalového týmu.

Vojta: Kromě vaření mě hodně baví má práce (kouč životního stylu). Je to vlastně moje poslání a koníček zároveň, takže práce s lidmi obecně. Vzdělávání se i v té oblasti např. psychologie životního stylu, výživa, pohyb a to vaření. Dále pak otužování a čtení.

Hrajete na nějaký hudební nástroj? Pokud ne, na jaký byste se chtěl/a učit a proč?

Betty: Já hudbu miluji. Myslím si, že mám docela i hudební sluch, ale neumím zpívat. Dříve jsem hrávala na kytaru. To mě bavilo, ale potom, co jsem se začala učit vybrnkávání, tak to byla pro mě vyšší dívčí. Proto jsem toho nechala, ale občas si ráda zahraji na kytaru, když mi jí někdo půjčí.

Vojta: Na žádný hudební nástroj nehraji. Možná bych zvládl bubnování na jeden bubínek nebo jen jako doprovod dřívky.

Sledujete rád/a filmy nebo seriály? Jaké?

Betty: Na filmy se koukám ráda. Zrovna jsme byli na super filmu od Marvelu "Black Panther: Wakanda nechť žije!". Bylo to skvělé, líbil se nám moc ten soundtrack i ty kostýmy. Celkově je to úžasný film. Rádi sledujeme české filmy, ale i ty zahraniční, prostě takový mix. Primárně se díváme s Vojtou na MasterChef Česko. Vždy, když vyjde nový díl, tak se hned díváme.

Vojta: Ano, rád. Koukám na filmy podle nálady. Když mám chuť koukat na nějakou hloupost, tak se koukám na nějaké komedie nebo nějaké veselé žánry. Kromě MasterChef Česko se koukáme i na české seriály jako např. Gummy, Vyšehrad a Lajna.

Co byl váš oblíbený předmět ve škole a proč?

Vojta: Mě bavila matematika. Šlo mi to s čísly a byl jsem v tom asi rychlejší a nadanější než všichni ostatní a vím, že mám takové logické a analytické myšlení, tak mi to nějak přirozeně šlo. Potom se k tomu v jednu chvíli přidal i zeměpis a trochu i dějepis.

Jaký obor jste studovala?

Betty: Já jsem studovala na gymnáziu. Jak mě bavilo to vaření, tak jsem chtěla dělat něco v tom oboru nebo dělat něco s gastronomií, ale bála jsem se chodit na hotelovou školu, protože jsem nenašla žádnou školu, co mi přišla dostatečně kvalitní. Tak jsem se rozhodla, že půjdu na ekonomickou školu, abych se naučila ty podnikatelské základy a třeba časem si otevřela nějakou vlastní restauraci. Jak jsem byla na té škole, tak jsem zjistila, že mě baví marketing. Tak jsem začala pracovat v marketingu a nějak mě táhlo tímhle směrem. Ten sen o vaření jsem měla stále v hlavě, ale říkala jsem si, že potřebuji mít zkušenosti a znalosti. Teď s Vojtou vymýšlíme i nějaké projekty, tak doufáme, že to dopadne.

Petr Karman a Patrik Čížek, 9. K – text (foto: Vojta Urban, iDnes.cz)

CESTOVÁNÍ

Sölden – lyžování na ledovci pro nedočkavé

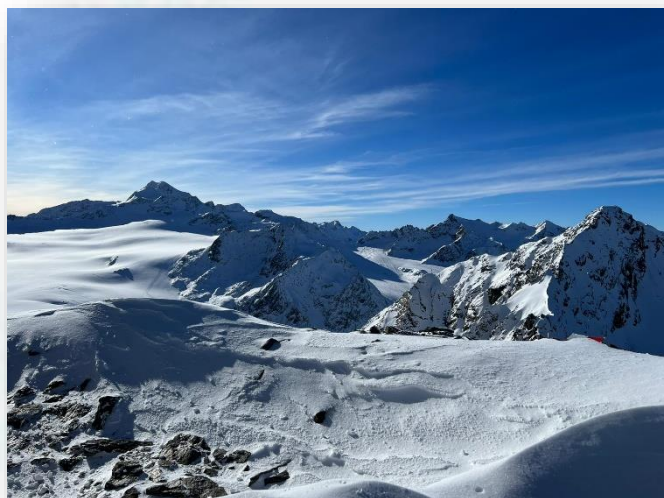
Chcete si zkrátit čekání na sníh u nás? Chcete si zalyžovat v krásném středisku? Pak můžete vyrazit do rakouského Söldenu, obce v Alpách v Tyrolsku asi 600 km z Prahy.

Středisko je známé díky závodům Světového poháru v Alpském lyžování, právě na ledovci Rettenbach, kam jsme jeli i my. S rodinou jsme vyrazili na prodloužený víkend, cesta nám trvala asi 6,5 hodiny a když jsme dorazili na místo, byli jsme překvapeni, že ani tady sněhu moc není. Jen na vrcholcích hor, na ledovci bylo bílo.

Paní, co jsme u ní byli ubytováni říkala, že takhle málo sněhu nepamatují a doufají, že brzy napadne. Ubytování zde naleznete spoustu, hotely, penziony, apartmány...všechno je takové hezké, upravené, horské, venkovské, prostě moc příjemné.

Z centra městečka vás vyveze lanovka až nahoru, ale takhle v listopadu můžete jet autem až pod ledovec. My jeli na parkoviště do 2500 m n m., tady už byl sníh všude. Jezdilo asi 11 lanovek/vleků a mohli jste jezdit na

12 sjezdovkách, které měly různou obtížnost – modrá pro začátečníky, přes červenou až po nejtěžší černou. Nejvýš nás lanovka vyvezla do 3000 m n m., tady bylo cítit, že je vzduch takový jiný. Lyžovali jsme celé dopoledne a pak jsme šli na oběd, mají tu několik samoobslužných restaurací se sezením uvnitř i venku. Výběr jídla i pití je nečekaně velký a nebyly ani fronty. Můžete si dát i typický

Kaiserschmarrn (trhanec – taková natrhaná tlustá palačinka a k tomu jablečné pyrė) nebo Germknödel (kynutý knedlík s povidly, mákem a vanilkovou omáčkou). Ze slaného měli různé pizzy, těstoviny, hranolky, jejich klobásy, řízky, salátový bar, polévky a všechno, co jsme měli, bylo moc dobré.

Lanovky jezdily do 16:00, pak jsme i my jeli do apartmánu, mohli jsme si dát saunu a vířivku. Navečer jsme se šli projít do centra, a protože náš apartmán byl docela vysoko nad městem, paní majitelka apartmánu nám doporučila využít takový výtah zadarmo. Nástupní stanice byla kousek od nás a výtah vypadal trochu jako lanovka na Petřín.

V centru je na každém rohu restaurace nebo bar, spousta obchodů, dost to tam žije. Je zde i menší aquapark. V sezoně je zde 32 lanovek/vleků a 143 km sjezdovek. Určitě někdy zajedťe!!!

Justýna Hájková, 7. U (text + foto)

KULTURA

Avatar se vrací do kin

Nejspíš jste už slyšeli že do kin míří 2. díl Avatara – The Way of the Water. Po více jak deseti letech se znovu setkáváme s Jackem Sully, Neytiri a jejich dětmi, kteří stále bojují o to, aby se udrželi v bezpečí a naživu, a hlavně zachránili jejich úžasnou planetu. Film Vás vrátí zpět do nádherného světa Pandory. Vzpomeňte si na úžasné létající hory, na posvátný strom duchů. Poprvé film můžete spatřit 15. prosince. Tento báječný film můžete navíc spatřit ve 3D provedení, a tím se zážitek několikrát znásobí. Tak si to určitě nenechte ujít.

Anežka Galíková, 7. T (foto: Internet)

Blanka Matragi

Všechny zájemce o módu zveme na Módní výstavu šatů Blanky Matragi v Obecním Domě. Výstava trvá do 31. prosince roku 2023, otevřeno je denně od 10:00 do 19:00. Vstupné mají děti a mladiství do 18 let za 155 Kč.

Výstava představuje velkou expozici provádějící, její více jak pětatřicetiletou kariéru módní návrhářky a designérky. Rovněž zde najdete nejnovější kolekci Elements 2017. Designérka Blanka Matragi se nechala inspirovat přírodními živly, bez kterých by život na naší planetě neexistoval.

Kolekce Elements je obohacena o nejnovější technologie nejen v materiálech, ale hlavně v přístupu a používání autorských inovačních nápadů v 3D efektu s iluzionistickými prvky. Doufáme, že se Vám akce bude líbit, příjemnou prohlídku.

Iva Kovaříková, 7.U – text (foto: Internet)

MEZI ŽÁKY

Alternativní konec povídky Jana Nerudy

Fakt, že se fantazii meze nekladou a žáci dovedou její uzdu povolit třeba při proměně klasického díla se můžete přesvědčit z následujícího příběhu.

Neznámý muž sedí pozdě večer pod dřevěnými arkádami hostince U Tří lilií, poblíž Strahovské brány. Byla veliká bouře, ale i přesto zahlédl bílé kosti. Ten týden totiž z hrobů u hostince vykopali kosti ze zrušeného hřbitova, aby je převezli jinam. Neznámý muž se jde podívat do hostince na vesele tančící páry. Zahlédne „krásnookou“ dívku, která mu přijde sympatická. Náhle uvidí ženu, která přišla do hostince a prorvala se k dívce, aby jí něco sdělila. Dívka pak opustila hostinec. Když se vrátila, byla celá mokrá. Neznámý muž zaslechl, jak odpovídá nějaké ženě, že jí zemřela matka. Vyděšená „krásnooká“ dívka vyjde ven z hostince a sedne si vedle neznámého muže. Ten ji chytne za ruku a vede ji dál do arkád. Dívka se k muži přitiskla. Muž nečekal, věděl, že teď je jeho nejlepší příležitost. „Promiň,” řekl muž se slzou na tváři a probodl děvče. Dívka začala krváčet. Stopa krve na šatech byla čím dál tím větší, prudký déšť krev smýval. Dívka spadla beze slov vrahovi do náruče. Vrah si oddychl a začal táhnout dívku v prudkém dešti, který maskoval jeho stopy. Dorazil na místo. Dívka, ještě žijící, zbytečně kopala nohama. Vrah otevřel rakev a hodil polomrtvou dívku do ní. Dívka se s vyděšeným výrazem otočila. Ležela vedle ní její mrtvá matka! Vrah zavřel rakev a nechal dívku, bouchající o stěny, vykrváčet vedle matky. Promočený pak zatočil za roh do ulice. Stál zde muž, zakrytý stínem. Sáhl vrahovi na rameno a beze slov mu dal do ruky domluvenou částku.

Tomáš Phethean, 9. N

Životní linka Emila Zátopka očima žáka

Emil Zátopek byl jako malý velice zvláštní. Měl pisklavý hlas, neuměl hrát fotbal a celkově se choval a vypadal jako holka. Ale přesto byl velice inteligentní a přemýšlel jinak. Kladl si otázky jako např.: „Je tohle správně, nebo by to lidé měli dělat jinak? „Ale jedno nadání přece jenom měl, totiž vytrvalý. Dokázal vydržet déle než jakýkoliv jeho spolužák. Nebyl nutně rychlý, ale vydržel nejdéle. Zátopkova rodina byla velká, měl deset sourozenců a on byl prostřední dítě, takže nebyl moc oblíbený. Matka mu vyčítala, že je jako holka: nehrál fotbal, ani neházela kamením.

Když byl Emil starší, tak nastoupil na Baťovu školu práce. Ne, že by chtěl, prostě musel. Ve své práci na škole byl, ale velice pečlivý. Byl také pracovitý. Samozřejmě, jak jsem už říkala, nechtěl tam být, ale byl velice skromný a slušný, takže si neztěžoval. Jednoho dne, ale měli běhat závod a Zátopek se z toho chtěl spíše měla říct štěstí, že ho nakonec našli. Takže stejně musel běžet. Jak běželi, tak on konečně nebyl ta nula, lidé mu fandili a jemu se to líbilo. A to mu nastartovalo jeho běžeckou kariéru. Začal trénovat a připravovat se na závody. Neměl trenéra, ale šlo mu to i bez něj. Začal běhat ve stájích s těžkými botami. Také v lese trénoval nahý, cítil se volný. Ze stáje ho pak, ale vyhnali.

Zátopek se rozhodl, že poběží v Londýně na olympiádě závod. Nevěděl, co má dělat, jak se má odrazit a jak běžet. V průběhu závodu se toho nic moc nedělo, ale na konci se rozhodl, že poběží dopředu, protože byl vyspělý a odhodlaný. Ale po čas celé té doby nepomyslel na výhru. A nakonec vyhrál zlatou a stříbrnou medaili. V Helsinkách běžel maraton. Byl statečný, nadaný, cílevědomí, ale také pěkně mazaný ten lišák jeden. Protože po čas běhu ve stáncích nabízí občerstvení a Zátopkův spolu běžící si vzal citron a místo toho, aby si Zátopek taky vzal citron počkal, co to udělá s tím druhým. Po pár metrech se skolil na zem a Zátopek věděl že citron není dobrá volba. Po čas běhu si každý mohl povšimnout, jak je štíhlý a jaké má vysoké čelo a ostré rysy ve tváři. Nakonec, ale na olympiádě v Helsinkách třikrát vyhrál a jeho manželka vyhrála také zlatou medaili v hodu oštěpem. A pak přišel na podium ten slavný a nádherný polibek.